

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: TIL KONGEN

Citation: Worm, Jacob: "TIL KONGEN", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 337. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-worm01val-shoot-workid101002.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

TIL KONGEN

Min sønderknuset aand mit sorrigfulde hierte,
Min angstgivne Siæl ud af Guds risis snerte
Hudstrøgen kommer nu for Kongens ansigts Sool
Jeg bøjer mig i støv for Kongens Naade-stool.
Luk ej dit hierte til; tilspær ej Naadens dørre
Ak! at du vilde dog min Siælis Suk anhøre
Saa skal ej himmelen til sluttis da for dig
Naar du i dødsens kamp Gud raaber paa med skrig.
Lad hafsens morder-magt mig ej i stykker hugge
Lad mig ej qvæles af dend dødsens mørke skugge
Jeg raaber om *Pardon*, bøy dog din Naadis spiiir
Du Jesu *Contrafej*, du *Naadens* Sool og Ziir
Kand *Mosis* kiek og stav dend haarde klippe bryde
At vand og strømme-flood af Stene-[hald] maa flyde
Giør ej dit hierte hart imod min Siæle-bøn
Derfor i himmelen du finder ævig løn.
Ugunst er langt fra dig, du elsker ret og Naade
Lad dig af Herrens [Aand] til gunstig hielp nu raade
Min Hustru Enke er om hun skal miste mig
Hør Naadig Konge! hvor hun skriger bitterlig.
De børn i *Ninive* kand Herrens hierte smelte
Med deris børne-skrig; derfor Gud Naadens telte
Udbredde over dem; jeg har et diend' barn
Lad det ej snæris nu i dødsens strikke garn
Giør det ej Faderløøst, min Hustru giør ej Enke!
Hvad Egte-skilsmis er, min Konge selv kand tenke
Eet hierte og een Siæl skal det saa skilles ad
Min trofast hustru da for sorg ej vorder glad
Gud selv os samlet har; lad Gud det baand adskille
Som Himlen bundet har alt effter Herrens ville,
Skal ieg til Synden-pool henskikkes jammerlig,
Mit barn det qvælis strax min Hustru dør af skrig.
338 Min Siæl får ud af suk, min aand gaar ud af smerte
Der huggis dødens saar udi mit bryst og hierte
Om ieg min Hustru skal saa sige gode nat
Kom døød, kom grumme døød, kom! kom! og grib mig fat.
Ak handle naadelig med mig og alle mine
Med naade kand du ret udj i Guds foodspor trine
Mit barn nu savner mig: for Jesu pines døød!
Beviiss en naade-gunst; fri os fra havsens nød.
Du veedst, at *Jacob* vandt af Gud en salig sejer,
Hans bøn, hans graad og skrig, for Gud saa fyndig vejer,
Træd du da icke mig need under vredens food
Lad havsens bølge-skum ej farvis med mit blood.
Det er din ævig priis, det er din ævig ære
At du en ydmyg Siæl vilt naadig naadig være
Hvad andre styrte ned, det kand du rejse op
Dermed gaar Kongen op til ærens spitze top
Skienk mig dog et *valet* ud af din Naadis beger
Du alle mine saar derved saa krafftig læger
Din naadis pen-fuld blek, kand giøre mig meer glad
End suur-brynds ledske-vand, ja end det varme bad
Reis Konge lykkelig! Dig lyde lufft og landet!
Vil nogen skade dig, han vorde slet forbandet
Gud legge bidsel paa vand-bølge, hav og storm
Gak udi glædens trin! Vær naadig mod din *Worm!*